

Laikina versija

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. spalio 6 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Laisvas asmenų judėjimas – Darbuotojai – Reglamentas (ES) Nr. 492/2011 – 7 straipsnio 2 dalis – Vienodas vertinimas – Socialinės lengvatos – 10 straipsnis – Mokyklų lankantys vaikai – Direktyva 2004/38/EB – 24 straipsnis – Socialinės paramos išmokos – Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 – 4 straipsnis – 70 straipsnis – Specialios neįmokančių išmokos pinigais – Darbuotojas migrantas, išlaikantis priimančiojoje valstybėje narėje mokyklų lankančius vaikus“

Byloje C-181/19

dėl *Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen* (Šiaurės Reino-Vestfalijos aukštesnysis socialinių bylų teismas, Vokietija) 2019 m. vasario 14 d. nutartimi, kuri Teisingumo Teismas gavo 2019 m. vasario 25 d., pagal SESV 267 straipsnio pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Jobcenter Krefeld – Widerspruchsstelle

prieš

JD

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotoja R. Silva de Lapuerta, kolegijų pirmininkai A. Arabadjiev, A. Prechal (pranešėja), M. Vilaras, M. Safjan, P. G. Xuereb, L.S. Rossi ir I. Jarukaitis, teisėjai J. Malenovský, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, C. Toader, N. Piçarra ir A. Kumin,

generalinis advokatas G. Pitruzzella,

posėdžio sekretorius D. Dittert, skyriaus vadovas,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2020 m. vasario 26 d. posėdžiui,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- *Jobcenter Krefeld – Widerspruchsstelle*, atstovaujamos S. Schwickert,
- JD, atstovaujamo *Rechtsanwalt J. Kruse*,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos J. Möller ir S. Eisenberg,
- Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna, A. Siwek-Łusarek ir E. Borawska-Kędzierska,
- Europos Komisijos, atstovaujamos E. Montaguti, B.-R. Killmann, J. Tomkin ir M. Kellerbauer,

susipažin? su 2020 m. geguž?s 14 d. pos?dyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima š?

Sprendim?

1 Prašymas priimti prejudicin? sprendim? pateiktas d?l SESV 18 straipsnio, 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 492/2011 d?l laisvo darbuotoj? jud?jimo S?jungoje (OL L 141, 2011, p. 1) 7 ir 10 straipsni?, 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/38/EB d?l S?jungos pilie?i? ir j? šeimos nari? teis?s laisvai jud?ti ir gyventi valstybi? nari? teritorijoje, iš dalies kei?ian?ios Reglament? (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinan?ios [d]irektyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB (OL L 158, 2004, p. 77; 2004 m. specialusis leidimas lietuvi? k., 5 sk., 5 t., p. 46; klaid? ištaisymas OL L 274, 2009, p. 47), 24 straipsnio 2 dalies ir 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 d?l socialin?s apsaugos sistem? koordinavim? (OL L 166, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvi? k., 5 sk., 5 t., p. 72; klaid? ištaisymas OL L 188, 2013, p. 10) 4 straipsnio išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrin?jant *Jobcenter Krefeld – Widerspruchsstelle* (Kr?feldo darbo biržos skund? nagrin?jimo tarnyba, Vokietija; toliau – *Jobcenter*) gin?? su JD d?l šios darbo biržos atsisakymo skirti JD ir dviem jo dukroms Vokietijos teis?s aktuose numatytas minimalias socialin?s paramos išmokas.

Teisinis pagrindas

S?jungos teis?

Direktyva 2004/38

3 Direktyvos 2004/38 3, 4, 10, 16 ir 21 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(3) S?jungos pilietyb? tur?t? b?ti pagrindinis valstybi? nari? pilie?i? statusas, kai jie naudojasi savo teise laisvai jud?ti ir gyventi šalyje. Tod?l b?tina sisteminti ir persvarstyti esamus Bendrijos instrumentus, atskirai skirtus darbuotojams, savarankiškai dirbantiems asmenims ir studentams bei kitiems nedirbantiems asmenims, kad b?t? supaprastinta ir sustiprinta vis? S?jungos pilie?i? laisvo jud?jimo ir apsigyvenimo teis?.

(4) Siekiant sutvarkyti pad?t? sektori? po sektoriaus, laisvo jud?jimo ir gyvenimo šalyje teisei taikyti laipsnišk? metodik? ir lengvinti naudojim?si šia teise, reikia vieno teisinio akto, skirto iš dalies pakeisti [1968 m. spalio 15 d. Tarybos reglament? (EEB) Nr. 1612/68 d?l laisvo darbuotoj? jud?jimo Bendrijoje (OL L 257, 1968, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvi? k., 5 sk., 1 t., p. 15)] ir panaikinti tokius aktus: <...>

<...>

(10) <...> savo teis?mis gyventi besinaudojantys asmenys netur?t? tapti nepagr?sta našta priiman?iosios valstyb?s nar?s socialin?s paramos sistemai per pradin? gyvenimo joje laikotarp?. Tod?l S?jungos pilie?i? ir j? šeimos nari? teis? gyventi šalyje ilgesn? kaip trij? m?nesi? laikotarp? tur?t? b?ti suteikiama taikant tam tikrus reikalavimus.

<...>

(16) Tol, kol turintieji teis? gyventi šalyje netampa nepagr?sta našta priiman?iosios valstyb?s

naršs socialinšs paramos sistemai, jie neturėt bti išsiuniami iš šalies. <...> Išsiuntimo iš šalies priemonė jokių būdu neturėt bti taikoma darbuotojams, savarankiškai dirbantiesiems ar ieškantiems darbo, kaip apibrėžta Teisingumo Teismo, išskyrus valstybinšs politikos ar visuomenšs saugumo priežastis.

<...>

(21) Tačiau priimančiamajai valstybei narei paliekama teisė nuspręsti, ar ji suteiks socialinę paramą per pirmuosius tris gyvenimo joje mėnesius (ar ilgesnį laiką ieškantiems darbo) Sąjungos piliečiams, kurie nėra darbuotojai ar savarankiškai dirbantieji arba išlaiko tų statusą, ar jų šeimos nariams arba paramą studijoms, įskaitant profesinę parengimą, iki teisės nuolatos gyventi šalyje įgijimo.“

4 Šios direktyvos 7 straipsnio „Teisė gyventi šalyje ilgiau kaip tris mėnesius“ 1 ir 3 dalyse nustatyta:

„1. Visi Sąjungos piliečiai turi teisę gyventi kitos valstybės narės šalyje ilgiau kaip tris mėnesius, jei jie:

a) yra darbuotojai ar savarankiškai dirbantieji priimančiojoje valstybėje narėje, arba

<...>

3. Taikant šio straipsnio 1 dalies a punktą, Sąjungos pilietis, kuris nebūna darbuotojas ar savarankiškai dirbantis, išlaiko darbuotojo ar savarankiškai dirbančiojo statusą tokiais atvejais:

<...>

c) asmuo yra tinkamai užregistruotas bedarbis ne savo noru po to, kai dirbo pagal terminuotą darbo sutartį trumpiau kaip vienerius metus arba tapo bedarbiu ne savo noru per pirmuosius dvylika mėnesių ir yra užregistruotas kaip ieškantis darbo atitinkamame įdarbinimo biure. Tokiu atveju darbuotojo statusas išsaugomas ne trumpiau kaip šešis mėnesius;

<...>“

5 Minutės direktyvos 14 straipsnio „Teisės gyventi šalyje išlaikymas“ 14 straipsnio 2-4 dalyse numatyta:

„2. Sąjungos piliečiai ir jų šeimos nariai 7, 12 ir 13 straipsniuose numatytą teisę gyventi šalyje tol, kol jie atitinka ten nustatytus reikalavimus.

<...>

4. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 bei 2 dalių ir nepažeidžiant VI skyriaus nuostatų, išsiuntimo iš šalies priemonė jokių būdu negali būti taikoma prieš Sąjungos piliečius ar jų šeimos narius, jei:

<...>

b) Sąjungos piliečiai atvyko į priimančiosios valstybės narės teritoriją ieškodami darbo. Tokiu atveju Sąjungos piliečiai ir jų šeimos nariai negali būti išsiųsti iš šalies, tol, kol jie gali pateikti įrodymus, kad tebeieško darbo ir kad jie turi realių galimybių įsidarbinti.“

6 Direktyvos 2004/38 24 straipsnyje „Vienodas traktavimas [vertinimas]“ nustatyta:

„1. Taikant tokias specialiąsias nuostatas, kurios aiškiai numatytos Sutartyje ir antriniuose

teis?s aktuose, visiems S?jungos pilie?iams, pagal ši? direktyv? gyvenantiems priiman?iosios valstyb?s nar?s teritorijoje, Sutarties taikymo srityje taikomas vienodas traktavimas [vertinimas] kaip ir tos valstyb?s nar?s pilie?iams. <...>

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, priiman?ioji valstyb? nar? ne?pareigojama suteikti socialin?s paramos teises per pirmuosius tris gyvenimo šalyje m?nesius arba, kai taikytina, ilgesn? 14 straipsnio 4 dalies b punkte numatyt? laikotarp?, <...> asmenims, išskyrus darbuotojus, savarankiškai dirban?iuosius, tok? status? išlaikan?ius asmenis ir j? šeimos narius.“

Reglamentas Nr. 883/2004

7 Reglamento Nr. 883/2004 2 straipsnio „Asmenys, kuriems taikomas šis reglamentas“ 1 dalyje numatyta:

„Šis reglamentas taikomas valstyb?s nar?s pilie?iams, asmenims be pilietyb?s ir pab?g?liams, gyvenantiems vienoje iš valstybi? nari?, kuriems yra ar buvo taikomi vienos ar daugiau valstybi? nari? teis?s aktai, bei j? šeimos nariams ir maitintojo netekusiems asmenims.“

8 Šio reglamento 3 straipsnyje „Taikymo sritys [Materialin? taikymo sritis]“ nustatyta:

„1. Šis reglamentas taikomas visiems teis?s aktams, kurie apima šias socialin?s apsaugos sritis:

<...>

h) bedarbio išmokas;

<...>

j) išmokas šeimai.

<...>

3. Šis reglamentas taip pat taikomas specialioms ne?mokin?ms išmokoms pinigais, numatytiems 70 straipsnyje.“

9 Min?to reglamento 4 straipsnyje „Vienodas poži?ris“ nustatyta:

„Jeigu šiame reglamente nenumatyta kitaip, asmenims, kuriems taikomas šis reglamentas, pagal bet kurios valstyb?s nar?s teis?s aktus priklauso tos pa?ios išmokos ir prievol?s, kaip ir tos valstyb?s pilie?iams.“

10 Reglamento Nr. 883/2004 III antraštin?je dalyje yra 9 skyrius „Specialios ne?mokin?s išmokos pinigais“. Šio reglamento šiame skyriuje esan?iame 70 straipsnyje „Bendrosios nuostatos“ numatyta:

„1. Šis straipsnis taikomas specialioms ne?mokin?ms išmokoms pinigais, mokamoms pagal teis?s aktus, kurie d?l j? taikymo srities, tiksl? ir (arba) teisi? ?gijimo s?lyg? turi ir 3 straipsnio 1 dalyje nurodyt? socialin?s apsaugos, ir socialin?s paramos teis?s akt? savybi?.

2. Šiame skyriuje „specialios ne?mokin?s išmokos pinigais“ – išmokos, kurios:

a) yra skirtos teikti:

i) papildom?, pakaitin? arba pagalbin? draudim? nuo rizikos, kuri? apima 3 straipsnio 1 dalyje

nurodytoms socialin?s apsaugos sritys, ir garantuoja atitinkamiems asmenims minimalias pragyvenimo pajamas atsižvelgiant ? atitinkamos valstyb?s nar?s ekonomin? ir socialin? pad?t?; arba

ii) tik speciali? apsaug? ne?galiesiems, glaudžiai susijusi? su min?to asmens socialine aplinka atitinkamoje valstyb?je nar?je;

ir

b) finansuojamos tik iš privalom?j? mokes?i?, skirt? padengti bendr?sias vieš?sias išlaidas, o išmok? skyrimo ir skai?iavimo s?lygos nepriklauso nuo išmokos gav?jo ?mok?. Ta?iau išmokos, skiriamos kaip ?mokin?s išmokos priedas, vien d?l šios priežasties nelaikomos ?mokin?mis, Ta?iau išmokos, skiriamos kaip ?mokin?s išmokos priedas, vien d?l šios priežasties nelaikomos ?mokin?mis;

ir

c) yra išvardytos X priede.

3. 7 straipsnis ir kiti šios antraštin?s dalies skyriai netaikomi išmokoms, nurodytoms šio straipsnio 2 dalyje.

4. 2 dalyje nurodytos išmokos mokamos tik toje valstyb?je nar?je, kurioje atitinkami asmenys gyvena, pagal jos teis?s aktus. Tokias išmokas savo l?šomis moka gyvenamosios vietos ?staiga.“

11 Reglamento Nr. 883/2004 X priede, kuriame išvardytos „specialios ne?mokin?s išmokos pinigais“, kaip jos suprantamos pagal šio reglamento 70 straipsnio 2 dalies c punkt?, numatyta, kad, kiek tai susij? su Vokietijos Federacine Respublika, prie ši? išmok? priskiriamos „[i]šmokos, skirtos garantuoti l?šas pragyvenimui pagal pagrindin? nuostat? d?l darbo ieškan?i? asmen?, išskyrus atvejus, kai ši? išmok? atžvilgiu ?vykdomi tinkamumo reikalavimai gauti laikin? pried? po to, kai gauta bedarbio pašalpa (Socialinio kodekso II knygos 24 straipsnio 1 dalis)“.

Reglamentas Nr. 492/2011

12 Reglamento Nr. 492/2011 1 konstatuojamoji dalis suformuluota taip:

„[Reglamentas Nr. 1612/68] buvo kelet? kart? iš esm?s kei?iamas <...>. D?l aiškumo ir racionalumo min?tas reglamentas tur?t? b?ti kodifikuotas.“

13 Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Darbuotojui, jei jis yra valstyb?s nar?s pilietis, negali b?ti sudarytos skirtingos ?darbinimo ir darbo s?lygos, nei tos valstyb?s nar?s, kurioje jis dirba, pilie?iams d?l jo pilietyb?s, ypa? nustatant darbo užmokest? ir atleidžiant iš darbo, o jam tampant bedarbiu – j? gr?žinant arba v?l priimant ? darb?.

2. Jis naudojasi tomis pa?iomis socialin?mis ir mokestin?mis lengvatomis, kaip ir vietiniai darbuotojai.“

14 Šio reglamento 10 straipsnyje nustatyta:

„Valstybės narės piliečio, dirbančio arba dirbusio kitos valstybės narės teritorijoje, vaikai priimami tos valstybės bendrojo lavinimo, pameistrystės ir profesinio mokymo mokyklas tokiomis sąlygomis kaip ir tos valstybės piliečiai, jeigu šie vaikai gyvena jos teritorijoje.

Valstybės narės stengiasi, kad tokiems vaikams būtų sudarytos kiek įmanoma geresnės sąlygos lankyti pirmiau minėtas mokyklas.“

Vokietijos teisė

15 *Sozialgesetzbuch Zweites Buch* (Socialinės apsaugos kodekso antroji knyga, 2016 m. gruodžio 22 d. redakcija, *BGBI. I*, p. 3155, toliau – SGB II) 7 straipsnyje nustatyta:

„1. Pagal šią knygą išmokos suteikiamos asmenims, kurie:

- 1) yra sulaukę 15 metų amžiaus ir dar nėra pasiekę 7a straipsnyje nustatytos amžiaus ribos;
- 2) yra darbingi;
- 3) yra nepasiturintys ir
- 4) nuolat gyvena Vokietijos Federacijoje Respublikoje (darbingi gavėjai).

2) Išskyrus:

1. <...>
- 2) užsienio piliečius:
 - a) kurie neturi teisės gyventi šalyje;
 - b) kurių teisė gyventi šalyje yra grindžiama tikslu ieškoti darbo arba
 - c) kurie teisė gyventi šalyje – atskirai arba kartu su teise gyventi šalyje pagal b punktą – kildina iš Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsnio,

taip pat jų šeimos narius,

- 3) <...>

2. Išmokas taip pat gauna asmenys, kartu su darbingais gavėjais gyvenantys bendruomenėje, kuriai reikia paramos. <...>

3. Bendruomenė, kuriai reikia paramos, sudaro:

- 1) darbingi gavėjai;

<...>

4) 1–3 punktuose nurodyti asmenų namų ūkiui priklausantys nesusituokę vaikai, kol jiems dar nesukako 25 metai, jeigu dėl savo pajamų ar turto jie negali gauti išmokų, leidžiančių užtikrinti jų pragyvenimą.“

16 *Gesetz über die allgemeine Freizügigkeit von Unionsbürgern* (?statymas d?l laisvo S?jungos pilie?i? jud?jimo; 2014 m. gruodžio 2 d. redakcija, *BGBI. I*, p. 1922; toliau – *FreizügG*) 2 straipsnyje nustatyta:

„1. Teis? laisvai jud?ti turintys S?jungos pilie?iai ir j? šeimos nariai turi teis? atvykti ir gyventi federalin?je teritorijoje šio ?statymo nustatyta tvarka.

2. Teis? laisvai jud?ti pagal S?jungos teis? turi:

1) S?jungos pilie?iai, kurie, siekdami ?sidarbinti arba ?gyti profesin? išsilavinim?, nori gyventi šalyje kaip darbuotojai;

1a) darbo ieškantys S?jungos pilie?iai – laikotarp? iki šeši? m?nesi?, kuris gali b?ti prat?stas tik tuo atveju, jeigu jie gali pateikti ?rodym?, kad tebeieško darbo ir turi reali? galimybi? ?sidarbinti;

<...>

6) šeimos nariai, atitinkantys 3 ir 4 straipsni? reikalavimus.

3. <...> 2Kompetentingos ?darbinimo tarnybos patvirtinto nedarbo ne savo noru atveju iš šio straipsnio 1 dalies kylanti teis? išlaikoma šešis m?nesius, jeigu buvo dirbama trumpiau nei metus.“

17 *FreizügG* 3 straipsnyje numatyta:

„1. 12 straipsnio 2 dalies 1–5 punktuose nurodyt? S?jungos pilie?i? šeimos nariai turi teis? pagal 2 straipsnio 1 dal?, jeigu jie lydi S?jungos piliet? arba pas j? atvyksta. <...>

2. Šeimos nariais laikomi:

1) sutuoktinis, partneris ir 2 straipsnio 2 dalies 1–5 ir 7 punktuose nurodyt? asmen? arba j? sutuoktinin? ar partnerin? žemutin?s linijos giminai?iai, kuriems dar nesu?jo 21 metai;

<...>

4. S?jungos pilie?io, kuris naudojasi jud?jimo laisve, ir vieno iš t?v?, kuris faktiškai ?gyvendina t?v? valdži? vaik? atžvilgiu, vaikai išsaugo savo teis? gyventi šalyje, kol baigs mokslus, net mirus ar išvykus S?jungos pilie?iui, d?l kurio jie yra ?gij? teis? gyventi šalyje, jei gyvena federalin?je teritorijoje ir lanko švietimo ar mokymo ?staig?.“

Pagrindin? byla ir prejudiciniai klausimai

18 Lenkijos pilietis JD buvo susituok?s su Lenkijos piliete, su kuria tur?jo dvi dukras, gimusias atitinkamai 2005 ir 2010 m. Nuo 2012 m. ar 2013 m. JD išsiskyr? su savo sutuoktine. 2012 m. pabaigoje ir 2013 m. pradžioje visi šeimos nariai apsigyveno Vokietijoje. Abi dukros daugiausiai gyvena su t?vu; pas j? jos apsigyveno 2015 m. 2016 m. JD sutuoktin? persik?l? gyventi ? Lenkij?.

19 Nuo 2016 m. rugpj??io 1 d. dukros lanko mokykl? Vokietijoje.

20 Nuo 2015 m. kovo mėn. JD dirbo pagal darbo sutartį Vokietijoje. Nuo 2015 m. kovo 6 d. iki rugsėjo 1 d. jis dirbo šaltkalvio pagalbininku, o nuo 2016 m. sausio 18 d. iki spalio 31 d. – visą darbo dieną gamybos darbuotoju. Nuo 2016 m. spalio 4 d. iki gruodžio 7 d. JD buvo nedarbingas, bet jo darbdavys jam toliau mokėjo darbo užmokestį iki 2016 m. spalio 31 d., t. y. iki jo darbo santykių pabaigos, o iki 2016 m. gruodžio 7 d. jam buvo mokama ligos pašalpa iš socialinio draudimo.

21 Nuo 2017 m. vasario 23 d. iki balandžio 13 d. ir nuo 2017 m. birželio 12 d. iki spalio 23 d. jis gavo bedarbio pašalpą.

22 Nuo 2018 m. sausio 2 d. JD vėl dirba visą darbo dieną.

23 Nuo 2016 m. rugsėjo 1 d. iki 2017 m. birželio 7 d. JD ir jo dvi dukros gavo minimalias socialinio draudimo išmokas pagal SGB II, t. y. JD gavo „papildomas nedarbo išmokas“ (*Arbeitslosengeld II*), o abi jo dukros – „socialinės paramos išmokas“ (*Sozialgeld*) (toliau kartu – pagrindinėje byloje nagrinėjamos pragyvenimo išmokos).

24 2017 m. birželio mėn. JD paprašė jam pačiam ir dukroms toliau mokėti pagrindinėje byloje nagrinėjamas pragyvenimo išmokas. 2017 m. birželio 13 d. pranešimu, patvirtintu 2017 m. liepos 27 d. JD pateikus skundą, *Jobcenter* atmetė šį prašymą, remdamasi SGB II 7 straipsnio 1 dalies antro sakinio 2 punktu, motyvuodama tuo, kad JD neišsaugojo samdomo darbuotojo statuso ir gyveno Vokietijoje vien tam, kad ieškotų darbo.

25 JD ir jo dvi dukros pareiškė ieškinį *Sozialgericht Düsseldorf* (Düsseldorfo socialinių bylų teismas, Vokietija), prašydami panaikinti šį pranešimą ir priteisti iš *Jobcenter* pagrindinėje byloje nagrinėjamas pragyvenimo išmokas už laikotarpį nuo 2017 m. birželio 8 d. iki gruodžio 31 d. (toliau – ginėjamas laikotarpis).

26 2018 m. gegužės 8 d. sprendimu šis teismas patenkino ieškinį ir priteisė iš *Jobcenter* prašomas išmokas. Jis nusprendė, kad nors JD, žinoma, nebegalėjo remtis samdomo darbuotojo statuso išlaikymu ginjamu laikotarpiu, kad galėtų pagrįsti teisę gyventi šalyje *FreizügG* 2 straipsniu, jis taip pat turi tokį teisę gyventi šalyje, kuri pripažįstama jo dukroms pagal Reglamentą Nr. 492/2011 10 straipsnį. Iš tiesų, kadangi dukros gyvena ir lanko mokyklą Vokietijoje, kaip buvusio darbuotojo migranto, dirbusio šioje valstybėje narėje, nepilnamečiai vaikai, gali reikalauti teisės gyventi šalyje pagal šį 10 straipsnį, kuria būtų grindžiama jų tėvo, kaip vieno iš tėvų, kuris užtikrina jų faktinį priežiūrą, teisę gyventi šalyje. Minuto teismo nuomone, 10 straipsniu grindžiama teisę gyventi šalyje (buvusio) darbuotojo migranto vaikų mokymo ir profesinio rengimo tikslu yra autonomini ir savarankiška, palyginti su teisėmis gyventi šalyje pagal Direktyvą 2004/38. Todėl šios direktyvos 24 straipsnio 2 dalyje tvirtinta taisyklė, kuria nukrypstama nuo vienodo požiūrio principo socialinės paramos srityje, netaikoma, kai Sąjungos piliečio teisę gyventi šalyje grindžiama Reglamentu Nr. 492/2011 10 straipsniu. Taigi SGB II 7 straipsnio 1 dalies antro sakinio 2 punkto c papunktyje numatytas teisės socialinei paramai netaikymas užsieniečiams ir jų šeimos nariams, turintiems teisę gyventi šalyje pagal Reglamentą Nr. 492/2011 10 straipsnį, neatitinka Sąjungos teisės.

27 2018 m. liepos 4 d. *Jobcenter* dėl šio sprendimo pateikė apeliacinį skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.

28 Tas teismas pirmiausia nurodo, kad nacionalinių teismų praktikoje nesutariama dėl klausimo, ar Direktyvos 2004/38 24 straipsnio 2 dalyje numatyta išimtis socialinės paramos srityje taip pat gali būti tiesiogiai arba pagal analogiją taikoma Sąjungos piliečiams, turintiems teisę gyventi šalyje pagal Reglamentą Nr. 492/2011 10 straipsnį ir prašantiems skirti pagrindinėje

byloje nagrinėjamas pragyvenimo užtikrinančias išmokas, kurios yra socialinės paramos išmokos, kaip jos suprantamos pagal pirmąjį nuostatą.

29 Be to, priimdamas SGB II 7 straipsnio 1 dalies antro sakinio 2 punkto c papunktą Vokietijos teisės aktų leidėjas manė, kad Direktyvos 2004/38 24 straipsnio 2 dalį reikia taikyti situacijoms, kai Sąjungos piliečiai turi ne tik teisę gyventi šalyje, ieškodami darbo, bet ir teisę gyventi šalyje pagal Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsnį, siekiant, kad Direktyvos 2004/38 taisyklės neprarastų savo esmės ir kad šie piliečiai netaptų nepagrįsta našta priimančiosios valstybės narės socialinės paramos sistemai.

30 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad pagal Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsnį suteikiamai teisei gyventi šalyje netaikomos Direktyvos 2004/38 nuostatos. Šiuo klausimu ji remiasi 2010 m. vasario 23 d. Sprendimu *Ibrahim ir Secretary of State for the Home Department* (C-310/08, EU:C:2010:80) ir 2010 m. vasario 23 d. Sprendimu *Teixeira* (C-480/08, EU:C:2010:83), kuriuose Teisingumo Teismas pripažino teisę gyventi šalyje, grindžiamos Reglamento Nr. 1612/68 12 straipsniu, kuris suformuluotas taip pat kaip Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsnis, autonomiją. Be to, priimdamas pastarąjį reglamentą, kuriuo buvo panaikintas ir pakeistas Reglamentas Nr. 1612/68, Sąjungos teisės aktų leidėjas nesėkmingai veiksmą, kad apribotų iš Reglamento Nr. 1612/68 išplaukiantį vienodo požiūrio principą, kaip jį išaiškino Teisingumo Teismas.

31 Antra, klausimas dėl Direktyvos 2004/38 24 straipsnio 2 dalies taikymo kyla ir atsižvelgiant į Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnį. Šiuo atveju šis reglamentas taikomas, nes JD Vokietijoje priklausė išmokų šeimai sistemai, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento 3 straipsnio 1 dalies j punktą, ir socialinio draudimo sistemai nedarbo atveju, kaip tai suprantama pagal jo 3 straipsnio 1 dalies h punktą. SGB II numatytos pragyvenimo išmokos yra specialios neįmokinių išmokos pinigais, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 3 dalį ir 70 straipsnio 2 dalį, kurioms taikomas šio reglamento 4 straipsnyje tvirtintas vienodo požiūrio principas.

32 Šiomis aplinkybomis *Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen* (Šiaurės Reino-Vestfalijos aukštesnysis socialinių bylų teismas, Vokietija) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1. Ar socialinės paramos, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2004/38 24 straipsnio 2 dalį, neskyrimas Sąjungos piliečiams, turintiems teisę gyventi šalyje pagal Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsnį, suderinamas su vienodo vertinimo reikalavimu, tvirtintu SESV 18 straipsnyje, siejamame su Reglamento Nr. 492/2011 7 ir 10 straipsniais?

a) Ar socialinė parama, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2004/38 24 straipsnio 2 dalį, yra socialinė lengvata, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalį?

b) Ar nukrypti leidžianti nuostata, nustatyta Direktyvos 2004/38 24 straipsnio 2 dalyje, taikoma vienodo vertinimo reikalavimui, tvirtintam SESV 18 straipsnyje, siejamame su Reglamento Nr. 492/2011 7 ir 10 straipsniais?

2. Ar specialieji neįmokinių išmokų pinigais, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 3 dalį ir 70 straipsnio 2 dalį, neskyrimas Sąjungos piliečiams suderinamas su vienodo vertinimo reikalavimu, tvirtintu SESV 18 straipsnyje, siejamame su Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsniu, jeigu jie turi teisę gyventi šalyje pagal Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsnį ir yra tvirtinti socialinio draudimo ar išmokų šeimai sistema, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 1 dalį?“

D?I prejudicini? klausim?

D?I pirmojo klausimo

33 Pirmuoju klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s siekia išsiaiškinti, ar SESV 18 straipsnio pirma pastraipa, Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalis ir 10 straipsnis turi b?ti aiškinami taip, kad, atsižvelgiant ? Direktyvos 2004/38 24 straipsnio 2 dal?, pagal juos nedraudžiamos valstyb?s nar?s teis?s normos, pagal kurias kitos valstyb?s nar?s pilietis ir jo nepilname?iai vaikai, kurie visi turi teis? gyventi pirmojoje valstyb?je nar?je pagal Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsn? ši? vaik? mokymosi šioje valstyb?je tikslais, neatsižvelgiant ? jokias aplinkybes automatiškai netenka teis?s ? išmokas, kuriomis užtikrinimas j? pragyvenimas.

D?I teis?s gyventi šalyje pagal Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsn?

34 Reikia priminti, kad Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsnyje numatyta, jog valstyb?s nar?s pilie?io, dirban?io arba dirbusio kitos valstyb?s nar?s teritorijoje, vaikai priimami ? tos valstyb?s mokyklas tokiomis pa?iomis s?lygomis kaip ir tos valstyb?s pilie?iai, jeigu jie gyvena jos teritorijoje. Iki ?sigaliojant Reglamentui Nr. 492/2011 ši teis? buvo ?tvirtinta Reglamento Nr. 1612/68 12 straipsnyje, kurio formuluot? buvo tapati Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsnio formuluotei, nes pastaruoju reglamentu buvo panaikintas ir pakeistas pirmasis reglamentas, siekiant aiškumo ir racionalumo j? kodifikuoti, kaip matyti iš Reglamento Nr. 492/2011 1 konstatuojamosios dalies. Tod?I Teisingumo Teismo jurisprudencija, susijusi su Reglamento Nr. 1612/68 12 straipsniu, taip pat svarbi aiškinant Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsn?.

35 Iš šios jurisprudencijos matyti, pirma, kad, remiantis teise ? vienod? vertinim?, kiek tai susij? su galimybe lankyti mokykl?, darbuotojo migranto arba buvusio darbuotojo migranto vaikas turi teis? gyventi priiman?ioje valstyb?je nar?je, jeigu pageidauja lankyti bendrojo lavinimo mokykl? šioje valstyb?je nar?je. Antra, gyvenimo šalyje teis?s pripažinimas tokiam vaikui reiškia, kad turi b?ti pripažinta analogiška teis? vienam iš t?v?, kuris faktiškai j? priži?ri (šiuo klausimu žr. 2002 m. rugs?jo 17 d. Sprendimo *Baumbast ir R*, C-413/99, EU:C:2002:493, 63 ir 75 punktus bei 2010 m. vasario 23 d. Sprendimo *Teixeira*, C-480/08, EU:C:2010:83, 36 punkt?).

36 Iš ties? tiek Reglamentu Nr. 1612/68, tiek Reglamentu Nr. 492/2011 siekiamas tikslas, t. y. užtikrinti laisv? darbuotoj? jud?jim?, reikalauja numatyti optimalias darbuotojo šeimos integracijos s?lygas priiman?iojoje valstyb?je nar?je, o vaikus priži?rintiems t?vams atsisakius likti priiman?iojoje valstyb?je nar?je j? mokymosi laikotarpiu iš j? gal?t? b?ti atimta teis?, kuri? jiems pripaž?sta S?jungos teis?s akt? leid?jas (2010 m. vasario 23 d. Sprendimo *Ibrahim ir Secretary of State for the Home Department*, C-310/08, EU:C:2010:80, 55 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

37 Taigi pagal Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsn? vaikui kartu su jo turima teise lankyti mokykl? pripaž?stama savarankiška teis? gyventi šalyje, kuri nepriklauso nuo to, ar vienas arba keli t?vai, kurie j? priži?ri, išlaiko darbuotojo migranto status? priiman?iojoje valstyb?je nar?je. Be to, tai, kad vienas iš atitinkam? t?v? praranda š? status?, neturi poveikio jo teisei gyventi šalyje remiantis Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsniu; ši teis? atitinka vaiko, kur? jis faktiškai priži?ri, teis? (šiuo klausimu žr. 2002 m. rugs?jo 17 d. Sprendimo *Baumbast ir R*, C-413/99, EU:C:2002:493, 63, 70 ir 75 punktus bei 2010 m. vasario 23 d. Sprendimo *Teixeira*, C-480/08, EU:C:2010:83, 37, 46 ir 50 punktus).

38 Šiuo klausimu reikia pridurti, kad Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsnis turi b?ti taikomas savarankiškai S?jungos teis?s nuostat?, kaip antai Direktyvos 2004/38 nuostat?, kuriomis reglamentuojamos teis?s gyventi kitoje valstyb?je nar?je s?lygos, atžvilgiu (šiuo klausimu žr. 2010

m. vasario 23 d. Sprendimo *Ibrahim ir Secretary of State for the Home Department*, C-310/08, EU:C:2010:80, 42 punkt? ir 2010 m. vasario 23 d. Sprendimo *Teixeira*, C-480/08, EU:C:2010:83, 53 ir 54 punktus).

39 Darytina išvada, kad valstyb?s nar?s pilie?io, dirban?io ar dirbusio priiman?iojoje valstyb?je nar?je, vaikai ir juos faktiškai priži?rintis vienas iš t?v? gali naudotis teise gyventi šioje valstyb?je, remdamiesi vien Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsniu, ir neprivalo tenkinti Direktyvoje 2004/38 nustatyt? s?lyg?, ?skaitant s?lyg?, kad suinteresuotieji asmenys tur?t? pakankamai ištekli? ir visavert? sveikatos draudim? toje valstyb?je (šiuo klausimu žr. 2010 m. vasario 23 d. Sprendimo *Ibrahim ir Secretary of State for the Home Department*, C-310/08, EU:C:2010:80, 59 punkt?).

D?l teis?s ? vienod? vertinim? pagal Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsn?

40 Atrodo, kad prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas, kaip ir Europos Komisija, mano, jog asmenys, turintys teis? gyventi šalyje pagal Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsn?, pagr?stai gali remtis vienodo poži?rio principu, numatytu šio reglamento 7 straipsnyje, vis? pirma jo 2 dalyje, kiek tai susij? su socialini? lengvat?, kuriomis naudojasi vietiniai darbuotojai, suteikimu. Ta?iau Vokietijos vyriausyb? mano, kad taip n?ra.

41 Pirma, d?l pastarosios nuostatos taikymo srities *ratione materiae* pažym?tina, kad s?voka „socialin? lengvata“, kuri pagal ši? nuostat? išpl?sta ir darbuotojams, kit? valstybi? nari? pilie?iams, apima visas – tiek su darbo sutartimi susijusias, tiek su ja nesusijusias – lengvatas, bendrai pripaž?stamas vietiniams darbuotojams iš esm?s vien d?l j? objektyvaus darbuotoj? statuso arba d?l paprasto fakto, kad j? nuolatin? gyvenamoji vieta yra valstyb?s teritorijoje, o jos taikym? išpl?tus darbuotojams, kit? valstybi? nari? pilie?iams, galima palengvinti j? judum? S?jungoje, taigi ir integravim?si ? priiman?i?j? valstyb? nar? (2019 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Generální riadite? Sociální? pois?ovne Bratislava ir kt.*, C-447/18, EU:C:2019:1098, 47 punktus).

42 Šiuo atveju, kadangi pagrindin?je byloje nagrin?jamomis pragyvenimo išmokomis siekiama, kaip nurod? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas, užtikrinti pragyvenimo l?šas j? gav?jams, darytina išvada, kad jos prisideda prie j? integracijos ? priiman?iosios valstyb?s nar?s visuomen?. Tod?l jos yra socialin?s lengvatos, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dal? (šiuo klausimu žr. 1985 m. kovo 27 d. Sprendimo *Hoeckx*, 249/83, EU:C:1985:139, 22 punkt?).

43 Antra, kiek tai susij? su Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalies taikymo sritimi *ratione personae*, pažym?tina, kad, viena vertus, iš šios nuostatos formuluot?s, vis? pirma iš žodžio „jis“ vartojimo, matyti, kad ši taikymo sritis atitinka šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies taikymo srit?, remiantis pastarosios nuostatos tekstu apiman?i? darbuotojus, kurie, kaip ir JD, priiman?iojoje valstyb?je nar?je „tapo bedarbiai“. Tod?l Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalimi, kaip pažym?jo ir generalinis advokatas išvados 63 punkte, suteikiama apsauga apima daugiau nei vien j? darbo laikotarp?.

44 Kita vertus, Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalis yra speciali SESV 45 straipsnio 2 dalyje ?tvirtintos vienodo vertinimo taisykl?s išraiška specifin?je socialini? lengvat? srityje ir turi b?ti aiškinama taip pat kaip ir pastaroji nuostata (2019 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Generální riadite? Sociální? pois?ovne Bratislava ir kt.*, C-447/18, EU:C:2019:1098, 39 punktus).

45 Taigi ? Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalies taikymo srit? patenka darbuotojai, kaip jie suprantami pagal SESV 45 straipsn?, atsižvelgiant ? tai, kad, nors valstybi? nari? pilie?iams, kurie ieškodami darbo išvyksta iš šalies, vienodo poži?rio principas taikomas tik tiek, kiek tai susij? su ?sidarbinimu, tie pilie?iai, kurie jau pateko ? darbo rink?, remdamiesi šio 7 straipsnio 2 dalimi gali naudotis tomis pa?iomis socialin?mis ir mokes?i? lengvatomis kaip ir tos

valstybės darbuotojai (šiuo klausimu žr. 2004 m. kovo 23 d. Sprendimo *Collins*, C-138/02, EU:C:2004:172, 31 punkt?).

46 Nors neginėjama, kad ginėjamu laikotarpiu JD buvo bedarbis Vokietijoje, taip pat neginėjama, kad jis anksčiau dirbo pagal darbo sutartį šioje valstybėje narėje.

47 Vadinasi, vien dėl to, kad JD tuo laikotarpiu ekonomiškai buvo pasyvus, negalima netaikyti Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalyje numatyto vienodo požiūrio principo.

48 Be to, kaip matyti iš šio sprendimo 37 punkte primintos jurisprudencijos, teisės, kuriomis naudojasi Sąjungos darbuotojas ir jo šeimos nariai pagal Reglamentą Nr. 492/2011, tam tikromis aplinkybėmis gali išlikti net ir pasibaigus darbo santykiams (šiuo klausimu žr. 2002 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Baumbast ir R*, C-413/99, EU:C:2002:493, 70 punkt?).

49 Taigi, kaip generalinis advokatas iš esmės pažymėjo išvados 54 ir 55 punktuose, tokio darbuotojo vaikų teisę gyventi šalyje, grindžiama Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsniu, vadinasi, ir juos prižiūrinio vieno iš tėvų teisę gyventi šalyje, kai tik įgyjama, tampa savarankiškos nuo pirminės teisės gyventi šalyje, grindžiamos atitinkamo vieno iš tėvų darbuotojo statusu, ir gali būti po to, kai prarandamas šis statusas, siekiant suteikti tokiems vaikams sustiprintą teisinį apsaugą ir taip užtikrinti, kad jų teisė vienodai vertinima, kiek tai susiję su galimybe mokytis, nepraradus veiksmingumo.

50 Tai taikytina ir tuo atveju, kai vaikai ir juos faktiškai prižiūrintis vienas iš tėvų turi Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsniu grindžiamą teisę gyventi šalyje, kiek tai susiję su šio reglamento 7 straipsnio 2 dalyje numatyta teise vienodai vertinima socialiniame lengvate suteikimo srityje. Iš tiesų, esant tokiai situacijai, ši teisė, kaip ir minėtos „išvestinės“ teisės gyventi šalyje, kyla pirmiausia iš atitinkamo vieno iš tėvų, kaip darbuotojo, statuso ir ji turi būti išsaugota netekus šio statuso dėl to pačios priežasties kaip ir tos, kurios pateisino šią teisę gyventi šalyje išlaikymą.

51 Toks Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalies, siejamos su jo 10 straipsniu, aiškinimas padeda įgyvendinti šiuo reglamentu siekiamą tikslą skatinti laisvą darbuotojų judėjimą, nes leidžia sukurti optimalias sąlygas Sąjungos piliečiams, pasinaudojusiems šia laisve ir priimančiojoje valstybėje narėje vykdžiusi profesinį veiklą, šeimos narių integracijai.

52 Taigi toks aiškinimas užtikrina, kad asmuo, kaip antai JD, kuris ketina kartu su šeima išvykti iš savo kilmės valstybės narės dirbti kitoje valstybėje narėje, ir nori, kad joje vaikai lankytų mokyklą, praradęs darbuotojo statusą neatsidurs padėtyje, kai būtų priverstas nutraukti savo vaikų mokslus ir grąžti į kilmės šalį, nes negalėtų pasinaudoti socialinėmis išmokomis, kurias priimančioji valstybė narė garantuoja savo piliečiams ir kurios leistų jo šeimai turėti toje valstybėje narėje pakankamai lėšų pragyventi.

53 Be to, vadovaudamasis ta pačia logika Teisingumo Teismas nusprendė, kad tuo atveju, kai valstybės narės darbuotojo, dirbusio kitoje valstybėje narėje ir grąžusio į savo kilmės šalį, vaikas, turintis Reglamento Nr. 1612/68 12 straipsniu grindžiamą teisę gyventi priimančiojoje valstybėje narėje, išsaugo teisę paramai išlaikymui ir mokslui vidurinėje mokykloje ar studijoms po vidurinės mokyklos, ši parama laikoma „socialine lengvata“, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento 7 straipsnio 2 dalį, priešingu atveju minėtas 12 straipsnis netektų veiksmingumo (šiuo klausimu žr. 1989 m. kovo 15 d. Sprendimo *Echternach ir Moritz*, 389/87 ir 390/87, EU:C:1989:130, 23 ir 24 punktus).

54 Taigi, kai vaikas turi teisę gyventi priimančiojoje valstybėje narėje pagal Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsnį, jis, kaip ir vienas iš tėvų, kuris jį faktiškai prižiūri, turi teisę vienodai vertinima, numatytą šio reglamento 7 straipsnio 2 dalyje, net jei vienas iš tėvų prarado darbuotojo

status?.

55 Darytina išvada, kad asmenys, turintys teis? gyventi šalyje pagal Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsn?, taip pat turi teis? vienod? vertinim?, kiek tai susij? su socialini? lengvat? suteikimu, numatytu šio reglamento 7 straipsnio 2 dalyje, net jei tie asmenys nebegali remtis darbuotojo statusu, d?l kurio iš pradži? gijo teis? gyventi šalyje.

D?l Direktyvos 2004/38 24 straipsnio 2 dalies taikymo S?jungos pilie?iams, turintiems teis? gyventi šalyje pagal Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsn?

56 Direktyvos 2004/38 24 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad S?jungos pilie?iams, pagal ši? direktyv? gyvenantiems priiman?iosios valstyb?s nar?s teritorijoje, Sutarties taikymo srityje taikomas vienodas vertinimas kaip ir tos valstyb?s nar?s pilie?iams. Šio straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad, nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, priiman?ioji valstyb? nar? ne?pareigojama suteikti teis?s gauti socialin? param? per pirmuosius tris gyvenimo šalyje m?nesius arba, kai taikytina, ilgesn? Direktyvos 2004/38 14 straipsnio 4 dalies b punkte numatyt? laikotarp? asmenims, išskyrus darbuotojus, savarankiškai dirban?uosius, tok? status? išlaikan?ius asmenis ir j? šeimos narius.

57 Šiuo klausimu reikia priminti, kad išmokos, kaip antai pagrindin?je byloje nagrin?jamos pragyvenimo išmokos, kuriomis j? gav?jams siekiama užtikrinti pragyvenimo l?š?, reikaling? gyventi žmogaus orumo nežeminan?iomis s?lygomis, minimum?, turi b?ti laikomos „socialin?s paramos išmokomis“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2004/38 24 straipsnio 2 dal? (šiuo klausimu žr. 2015 m. rugs?jo 15 d. Sprendimo *Alimanovic*, C-67/14, U:C:2015:597, 44–46 punktus ir 2016 m. vasario 25 d. Sprendimo *García-Nieto ir kt.*, C-299/14, EU:C:2016:114, 37 punkt?).

58 2015 m. rugs?jo 15 d. Sprendimo *Alimanovic* (C-67/14, EU:C:2015:597) 57 ir 58 punktuose Teisingumo Teismas taip pat nusprend?, kad priiman?ioji valstyb? nar? gali remtis Direktyvos 2004/38 24 straipsnio 2 dalyje numatyta leidžian?ia nukrypti nuostata, kai atsisako S?jungos pilie?iui, turin?iam teis? gyventi šalyje, grindžiam? vien šios direktyvos 14 straipsnio 4 dalies b punktu, skirti socialin?s paramos išmokas, kaip antai pagrindin?je byloje nagrin?jamas pragyvenimo išmokas.

59 Vis d?lto tame sprendime Teisingumo Teismas, kaip matyti iš jo 40 punkto, r?m?si nacionalinio teismo teiginiu, kad susij? asmenys tur?jo tik teis? gyventi šalyje siekiant ieškoti darbo, kuri grindžiama pastar?ja Direktyvos 2004/38 nuostata. Jis nesprend? d?l situacijos, kai suinteresuotieji asmenys turi, kaip ir nagrin?jamu atveju, Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsniu grindžiam? teis? gyventi šalyje.

60 Kalbant apie toki? situacij?, reikia priminti, viena vertus, kad Teisingumo Teismas jau ne kart? yra nusprend?s, jog Direktyvos 2004/38 24 straipsnio 2 dalis, kaip nuostata, kuria leidžiama nukrypti nuo SESV 18 straipsnyje numatyto vienodo poži?rio principo – 24 straipsnio 1 dalis yra tik jo speciali išraiška, – turi b?ti aiškinama siaurai ir remiantis Sutarties nuostatomis, ?skaitant susijusias su S?jungos pilietybe ir laisvu darbuotoj? jud?jimu (2013 m. vasario 21 d. Sprendimo *N.*, C-46/12, EU:C:2013:97, 33 punktą).

61 Kita vertus, aiškinant S?jungos teis?s nuostat? reikia atsižvelgti ne tik ? jos tekst?, bet ir ? kontekst? ir teis?s akto, kuriame ji ?tvirtinta, tikslus (2017 m. sausio 18 d. Sprendimo *NEW WAVE CZ*, C-427/15, EU:C:2017:18, 19 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

62 Vis? pirma iš pa?ios Direktyvos 2004/38 24 straipsnio 2 dalies formuluot?s matyti, kad valstyb?s nar?s, „nukrypdamos nuo šio 24 straipsnio 1 dalies“, tam tikromis s?lygomis gali atsisakyti suteikti teis? ? socialin?s paramos išmokas tam tikroms asmen? kategorijoms. Tod?l ši

nuostata aiškiai suprantama kaip šios direktyvos 24 straipsnio 1 dalyje numatyto vienodo požiūrio principo išimtis. Ši išimtis taikoma tik asmenims, kuriems taikoma ši 1 dalis, t. y. Sąjungos piliečiams, „pagal šią direktyvą“ gyvenantiems priimančiosios valstybės narės teritorijoje.

63 Antra, iš šios nuostatos teisinio konteksto matyti, kad Direktyva 2004/38 buvo priimta siekiant kodifikuoti ir persvarstyti, kaip Sąjungos teisės aktų leidėjas nurodė jos 3 ir 4 konstatuojamosiose dalyse, „esamus [Sąjungos teisės] instrumentus“, atskirai taikomus pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir savarankiškai dirbantiems asmenims, studentams ir kitiems nedirbantiems asmenims, siekiant supaprastinti ir sustiprinti visų Sąjungos piliečių laisvo judėjimo ir apsigyvenimo teisę, pakeičiant ankstesnę sektorinę ir fragmentišką požiūrą.

64 Vis dėlto šis kodifikavimas nebuvo išsamus. Iš tiesų priimant Direktyvą 2004/38 Reglamento Nr. 1612/68 12 straipsnis, identiška pakartotas Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsnyje, nebuvo nei panaikintas, nei iš dalies pakeistas. Tačiau ši direktyva buvo suformuluota taip, kad atitiktų Reglamento Nr. 1612/68 12 straipsnį ir jį aiškinančią jurisprudenciją. Todėl šia direktyva neturėtų būti paneigta Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsniu grindžiamą teisę autonomija ar pakeista jį apimtis (šiuo klausimu žr. 2010 m. vasario 23 d. Sprendimo *Teixeira*, C-480/08, EU:C:2010:83, 54 ir 56–58 punktus).

65 Taigi atsižvelgimas į Direktyvos 2004/38 24 straipsnio kontekstą patvirtina aiškinimą, pagal kurį šio straipsnio 2 dalyje numatyta nuo vienodo požiūrio principo leidžianti nukrypti nuostata taikoma tik esant šio straipsnio 1 dalies taikymo sritį patenkančioms situacijoms, t. y. kai teisę gyventi šalyje grindžiama šia direktyva, o ne tais atvejais, kai ši teisė savarankiškai grindžiama Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsniu.

66 Galiausiai, trečia, tokio aiškinimo nepaneigia Direktyvos 2004/38 24 straipsnio 2 dalies tikslas išlaikyti valstybių narių socialinės paramos sistemos finansinę pusiausvyrą, vengiant, kad savo teise gyventi šalyje besinaudojantys asmenys netaptų nepagręsta našta priimančiosios valstybės narės socialinės paramos sistemai, kaip matyti iš šios direktyvos 10 konstatuojamosios dalies.

67 Iš tiesų šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Sąjungos piliečio, kaip antai JD, kuris prieš tapdamas bedarbis priimančiojoje valstybėje narėje dirbo, o jo vaikai joje lankė mokyklą, ir kuris dėl to turi teisę gyventi šalyje pagal Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsnį, padėtis, atsižvelgiant į šį tikslą, labai skiriasi nuo Sąjungos piliečių, kuriems pagal šios direktyvos 24 straipsnio 2 dalį aiškiai nenumatyta teisė į socialinės paramos išmokas, t. y. pirma, tų, kurie, kaip byloje, kurioje priimtas 2016 m. vasario 25 d. Sprendimas *García-Nieto ir kt.* (C-299/14, EU:C:2016:114), remiantis minėtos direktyvos 6 straipsnio 1 dalimi turi teisę gyventi priimančiojoje valstybėje narėje tik trjų mėnesių laikotarpį, ir, antra, tų, kurie turi teisę gyventi šalyje remiantis vien Direktyvos 2004/38 14 straipsnio 4 dalies b punktu dėl to, kad ieško darbo, padėtis.

68 Šios bylos situacija taip pat skiriasi nuo situacijos byloje, kurioje priimtas 2014 m. lapkričio 11 d. Sprendimas *Dano* (C-333/13, EU:C:2014:2358). Iš tiesų ta byla buvo susijusi su ekonomiškai neaktyviais valstybės narės piliečiais, kurie pasinaudojo judėjimo laisve tik siekdami gauti kitos valstybės narės socialinę paramą ir kurie neturėjo jokios teisės gyventi priimančiojoje valstybėje narėje pagal Direktyvą 2004/38 ar kitą Sąjungos teisės nuostatą. Šiomis aplinkybomis Teisingumo Teismas nusprendė, kad teisė į socialines išmokas suteikimas tokiems asmenims tokiomis pačiomis sąlygomis, kokios taikomos jos piliečiams, prieštarautų šio sprendimo 66 punkte nurodytam tikslui.

69 Be to, nors, žinoma, asmenys, kaip antai JD ir jo dukros, taip pat patenka į Direktyvos 2004/38 24 straipsnio, įskaitant jo 2 dalyje numatytą leidžiančią nukrypti nuostatą, taikymo sritį dėl to, kad turi teisę gyventi šalyje pagal šios direktyvos 14 straipsnio 4 dalies b punktą, vis dėlto,

kadangi jie taip pat gali remtis savarankiška teise gyventi šalyje pagal Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsnį, jį atžvilgiu negalima remtis šia leidžiančia nukrypti nuostata.

70 Iš tiesų, viena vertus, Teisingumo Teismas dėl darbo ieškantį asmenį jau yra nusprendęs, kad Direktyvos 2004/38 24 straipsnio 2 dalyje numatyta išimtis taikoma tik Sąjungos piliečiams, turintiems teisę gyventi šalyje remiantis vien šios direktyvos 14 straipsnio 4 dalies b punktu (šiuo klausimu žr. 2015 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Alimanovic*, C-67/14, EU:C:2015:597, 58 punktą). Kita vertus, tai, kad darbo ieškantys asmenys turi specialias teises pagal minėtą direktyvą, atsižvelgiant atitinkamai toje pačioje direktyvoje ir Reglamente Nr. 492/2011 tvirtintą sistemą autonomiją, negali reikšti teisės, kuriomis tokie asmenys gali remtis pagal šį reglamentą, sumažėjimo.

71 Be to, kaip teisingai nurodė Komisija, būtą paradoksalu Direktyvos 2004/38 24 straipsnio 2 dalį aiškinti taip, kad nereikia teikti socialinės paramos asmenims, kurie gali remtis ne tik teise gyventi šalyje kaip vienas iš tų pagal Reglamentą Nr. 492/2001, bet ir teise gyventi šalyje kaip ieškantis darbo asmuo pagal Direktyvą 2004/38. Toks aiškinimas iš tiesų lemtų vieno iš tų bei jo vaikų, kurie turi teisę gyventi šalyje pagal Reglamento Nr. 492/2001 10 straipsnį, ir tos šalies piliečių nevienodą vertinimą, kiek tai susiję su socialine parama, jei šis vienas iš tų nusprendžia ieškoti darbo priimančioje valstybėje narėje.

Dėl nevienodo vertinimo pagal Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalį buvimo

72 Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalyje, kuria gali remtis asmenys, turintys šio reglamento 10 straipsniu grindžiamą teisę gyventi šalyje, iš esmės numatyta, kaip pažymėta šio sprendimo 55 punkte, kad darbuotojas, valstybės narės pilietis, priimančiojoje valstybėje narėje naudojasi tomis pačiomis socialinėmis ir mokesčių lengvatomis kaip ir vietiniai darbuotojai taip pat ir tuomet, kai jis yra bedarbis.

73 Tai, kad pagal nacionalinę nuostatą, kaip antai SGB II 7 straipsnio 1 dalies antro sakinio 2 punkto c papunktą, asmenims, kurie, kaip JD ir jo dukros, yra kitos valstybės narės piliečiai, turintys teisę gyventi šalyje pagal Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsnį, nesuteikiama jokios teisės pragyvenimui užtikrinančias išmokas, reiškia jį ir tos šalies piliečių nevienodą vertinimą socialinių lengvatų srityje.

74 Šiuo klausimu šio sprendimo 44 punkte buvo priminta, kad Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalis yra speciali vienodo požiūrio ir nediskriminavimo dėl pilietybės principo išraiška specifinąje socialinių lengvatų suteikimo srityje.

75 Reikia pridurti, kad, pirma, galimybę priimančiosios valstybės narės teritorijoje naudotis Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsniu grindžiama savarankiška teise gyventi šalyje, pripažįstama besimokantiems vaikams ir vienam iš tų, kuris juos faktiškai prižiūri, reiškia, kad šis vienas iš tų pateko į šios valstybės narės darbo rinką, kaip matyti iš šio sprendimo 37 punkte nurodytos jurisprudencijos. Todėl, kaip pabrėžta šio sprendimo 67 punkte, potenciali tokios teisės gyventi šalyje turtojų ratas neatitinka kitų valstybių narių piliečių, atvykusių į priimančiosios valstybės narės teritoriją ieškant pirmojo darbo, rato. Be to, ši teisė apribojama, kai ji pasibaigia, vėliausiai tada, kai vaikas baigia mokslus (šiuo klausimu žr. 2013 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Alarape ir Tijani*, C-529/11, EU:C:2013:290, 24 punktą).

76 Antra, kitos valstybės narės piliečio, kuris jau pateko į priimančiosios valstybės narės darbo rinką ir taip pat turi Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsniu grindžiamą teisę gyventi šalyje, situaciją reikia skirti nuo situacijos, kai yra požymių, kad atitinkamas buvęs darbuotojas piktnaudžiavo teise, kurio neapima Sąjungos teisės normos, nes jis dirbtinai sukūrė nagrinjamą socialinių lengvatų gavimo sąlygas pagal Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalį (pagal

analogij? žr. 2014 m. liepos 17 d. Sprendimo *Torresi*, C-58/13 ir C-59/13, EU:C:2014:2088, 42 ir 46 punktus). Tai?iau, kaip pažym?jo ir Komisija, Teisingumo Teismo turimoje byloje medžiagoje n?ra nieko, kas leist? daryti išvad?, kad šiuo atveju buvo piktnaudžiaujama teise arba kaip nors suk?iaujama.

77 Taigi tai, kad ekonomiškai neaktyviems kit? valstybi? nari? pilie?iams, turintiems savarankišk? teis? gyventi šalyje pagal Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsn?, nesuteikiama teis? ? pagrindin?je byloje nagrin?jamas pragyvenimo išmokas, prieštarauja Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 daliai, siejamai su jo 10 straipsniu.

78 Galiausiai d?l SESV 18 straipsnio pirmos pastraipos pažym?tina, kad pagal suformuot? jurisprudencij? ši nuostata savarankiškai taikoma tik tose S?jungos teis?s reglamentuojamose srityse, d?l kuri? SESV nenumatyta speciali? nediskriminavimo taisykli? (2020 m. birželio 11 d. Sprendimo *TÜV Rheinland LGA Products ir Allianz IARD*, C-581/18, EU:C:2020:453, 31 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Nediskriminavimo principas laisvo darbuotoj? jud?jimo srityje ?tvirtintas SESV 45 straipsnyje (2019 m. spalio 10 d. Sprendimo *Krah*, C-703/17, EU:C:2019:850, 19 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija), kuris, kaip priminta šio sprendimo 44 punkte, konkre?ioje socialini? lengvat? suteikimo srityje išreikštas Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalyje. Tod?l nereikia aiškinti SESV 18 straipsnio.

79 Atsižvelgiant ? visa tai, kas išd?styta, ? pirm?j? klausim? reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalis ir 10 straipsnis turi b?ti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiamos valstyb?s nar?s teis?s normos, pagal kurias kitos valstyb?s nar?s pilietis ir jo nepilname?iai vaikai, visi turintys teis? gyventi pirmojoje valstyb?je nar?je pagal šio reglamento 10 straipsn? t? vaik? mokymosi šioje valstyb?je tikslais, neatsižvelgiant ? jokias aplinkybes automatiškai netenka teis?s ? išmokas, kuriomis užtikrinamas j? pragyvenimas. Šio aiškinimo nepaneigia Direktyvos 2004/38 24 straipsnio 2 dalis.

D?l antrojo klausimo

80 Antruoju klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnis, siejamas su šio reglamento 3 straipsnio 3 dalimi ir 70 straipsnio 2 dalimi, turi b?ti aiškinamas taip, kad, atsižvelgiant ? Direktyvos 2004/38 24 straipsnio 2 dal?, pagal j? nedraudžiamos valstyb?s nar?s teis?s normos, pagal kurias kitos valstyb?s nar?s pilietis ir jo nepilname?iai vaikai, visi turintys teis? gyventi pirmojoje valstyb?je nar?je pagal Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsn? d?l to, kad tie vaikai šioje valstyb?je nar?je lanko mokykl? ir priklauso socialinio draudimo sistemai, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 1 dal?, neatsižvelgiant ? jokias aplinkybes automatiškai netenka teis?s ? specialias ne?mokines išmokas pinigais.

81 Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas patikslina, kad gin?ijamu laikotarpiu JD ir jo dukros turi b?ti laikomi priklausan?iais socialinio draudimo sistemai, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 1 dalies h ir j punktus, nes gyvendami Vokietijoje gavo nedarbo ir šeimos išmokas. Tod?l pagal šio reglamento 2 straipsnio 1 dal? jie patenka ? šio reglamento taikymo asmenims srit?.

82 Kaip, be kita ko, nurod? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas, pagrindin?je byloje nagrin?jamos pragyvenimo išmokos, kurios yra išmokos, skirtos j? gav?jams užtikrinti pragyvenimo l?šas, yra specialios ne?mokin?s išmokos pinigais, kaip jos suprantamos pagal Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 3 dal? ir 70 straipsnio 2 dal?, nurodytos šio reglamento X priede (šiuo klausimu žr. 2015 m. rugs?jo 15 d. Sprendimo *Alimanovic*, C-67/14, EU:C:2015:597, 43 punkt?).

83 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnis taikomas ir tokioms specialioms ne?mokin?ms išmokoms pinigais (šiuo klausimu žr. 2014 m. lapkri?io 11 d. Sprendimo *Dano*, C-333/13, EU:C:2014:2358, 55 punkt?).

84 Nors tiesa, kad remiantis suformuota jurisprudencija Reglamento Nr. 883/2004 70 straipsniu nesiekama nustatyti materialini? teis?s ? min?tas išmokas egzistavimo s?lyg? ir niekas nedraudžia toki? išmok? skyrimo ekonomiškai neaktyviems S?jungos pilie?iams susieti su esmine s?lyga, kad šie ?vykdyt? reikalavimus, kuri? reikalaujama tam, kad ?gyt? teis? teis?tai gyventi priiman?iojoje valstyb?je nar?je (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 14 d. Sprendimo *Komisija / Jungtin? Karalyst?*, C-308/14, EU:C:2016:436, 65 ir 68 punktus bei nurodyt? jurisprudencij?), reikia konstatuoti, kad JD ir jo dukros gin?ijamu laikotarpiu tur?jo Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsniu grindžiam? teis? teis?tai gyventi šalyje.

85 Iš to darytina išvada, kad JD ir jo dukros pagal Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsn? turi teis? ? vienod? vertinim?, kiek tai susij? su pagrindin?je byloje nagrin?jamomis pragyvenimo išmokomis.

86 Vis d?lto tai, kad pagal toki? nacionalin? norm?, kokia yra SGB II 7 straipsnio 1 dalies antro sakinio 2 punkto c papunktis, asmenims, kurie, kaip JD ir jo dukros, yra kitos valstyb?s nar?s pilie?iai, turintys teis? gyventi šalyje pagal Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsn?, nesuteikiama joki? teisi? ? pragyvenim? užtikrinan?ias išmokas, reiškia nevienod? j? ir tos šalies pilie?i? vertinim? socialinio draudimo išmok? srityje.

87 Be to, kaip jau buvo konstatuota atsakant ? pirm?j? klausim?, Direktyvos 2004/38 24 straipsnio 2 dalyje numatyta nuo vienodo poži?rio principo socialin?s paramos srityje leidžianti nukrypti nuostata netaikoma esant tokiai situacijai, kaip nagrin?jama pagrindin?je byloje, kai kit? valstybi? nari? pilie?iai turi teis? gyventi šalyje pagal Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsn?. Šiuo klausimu šios bylos situacija skiriasi nuo situacijos byloje, kuriose priimti 2015 m. rugs?jo 15 d. Sprendimas *Alimanovic* (C-67/14, EU:C:2015:597) ir 2016 m. vasario 25 d. Sprendimas *García-Nieto ir kt.* (C-299/14, EU:C:2016:114); juose d?l šios leidžian?ios nukrypti nuostatos taikymo Teisingumo Teismas pripažino nuo Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnyje skelbiamo vienodo poži?rio principo nukrypti leidžian?i? nuostat?.

88 Šiomis aplinkyb?mis ir d?l t? pa?i? priežas?i?, kurios išd?stytos atsakant ? pirm?j? klausim?, SGB II 7 straipsnio 1 dalies antro sakinio 2 punkto c papunktyje numatyta išimtis tiek, kiek d?l jos kit? valstybi? nari? pilie?iams, turintiems teis? gyventi šalyje pagal Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsn?, visiškai ir automatiškai netaikoma teis? ? pagrindin?je byloje nagrin?jamas pragyvenimo išmokas, prieštarauja Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsniui.

89 Atsižvelgiant ? tai, kas išd?styta, ? antr?j? klausim? reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnis, siejamas su šio reglamento 3 straipsnio 3 dalimi ir 70 straipsnio 2 dalimi, turi b?ti aiškinamas taip, kad pagal j? draudžiamos valstyb?s nar?s teis?s normos, pagal kurias kitos valstyb?s nar?s pilietis ir jo nepilname?iai vaikai, visi turintys teis? gyventi pirmojoje valstyb?je nar?je pagal Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsn? d?l to, kad tie vaikai šioje valstyb?je nar?je lanko mokykl? ir priklauso socialinio draudimo sistemai, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 1 dal?, neatsižvelgiant ? jokias aplinkybes automatiškai netenka teis?s ? specialias ne?mokines išmokas pinigais.

D?l bylin?jimosi išlaid?

90 Kadangi šis procesas pagrindin?s bylos šalims yra vienas iš etap? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo nagrin?jamoje byloje, bylin?jimosi išlaid? klausim? turi

spręsti tas teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 492/2011 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje 7 straipsnio 2 dalis ir 10 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiamos valstybės narės teisės normos, pagal kurias kitos valstybės narės pilietis ir jo nepilnamečiai vaikai, visi turintys teisę gyventi pirmojoje valstybėje narėje pagal šio reglamento 10 straipsnį tų vaikų mokymosi šioje valstybėje tikslais, neatsižvelgiant į jokiais aplinkybėmis automatiškai netenka teisės į išmokas, kuriomis užtikrinamas jų pragyvenimas. Šio aiškinimo nepaneigia 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičiančios Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinančios [d]irektyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB, 24 straipsnio 2 dalis.

2. 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo 4 straipsnis, siejamas su šio reglamento 3 straipsnio 3 dalimi ir 70 straipsnio 2 dalimi, turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiamos valstybės narės teisės normos, pagal kurias kitos valstybės narės pilietis ir jo nepilnamečiai vaikai, visi turintys teisę gyventi pirmojoje valstybėje narėje pagal Reglamento Nr. 492/2011 10 straipsnį dėl to, kad tie vaikai šioje valstybėje narėje lanko mokyklą ir priklauso socialinio draudimo sistemai, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 1 dalį, neatsižvelgiant į jokiais aplinkybėmis automatiškai netenka teisės į specialias neįmokines išmokas pinigais.

Parašai.

* Proceso kalba: vokiečių.